

[Winnie Russell.]

acceptere pleje- og genoptræningscentret i Benicasim i Spanien som et geriatrisk center, hvad man gerne vil, så må hjemmets fortsatte eksistens efter 1. april næste år bero på de eventuelle forhandlinger, der måtte finde sted med indenrigsministeriet — på baggrund af ministerens oplysninger om de nye bestemmelser angående geriatriske centres placering efter bistandslovens ikrafttræden den 1. april. Jeg håber, jeg har forstået socialministeren rigtigt.

Albertsen (S):

Der er mange, der har læst det materiale, vi har fået tilstillet om dette problem, og både baseret på dette og på mange personlige udsagn tror jeg, der er grund til at understrege, at der virkelig er tale om noget, der har betydning umådelig meget for mange mennesker. Derfor synes jeg, der er grund til at understrege den oplysning, socialministeren giver om behandling her i landet på de geriatriske centre. Men da kapaciteten på disse centre er ret så begrænset, vil jeg sætte pris på, om socialministeren ville give udtryk for, at hun ville overveje — eventuelt også på anden måde og andetsteds her i landet, for der gives jo andre muligheder end lige på dette sted — at være åben over for, at en behandling af den art også kan finde sted på sådanne steder, forudsat at de godkendes selvfølgelig.

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg kan sige til fru Winnie Russell, at det er helt korrekt, at fra den 1. april næste år overgår de geriatriske centre til indenrigsministeriets område. De forhandlinger foregår for øjeblikket.

Det fører mig ind på svaret til hr. Albertsen. Det er klart, at de erfaringer, der er indvundet, bør videreføres også her i landet, og jeg skal lade det gå videre til indenrigsministeren, som har med dette område at gøre fra den 1. april næste år. Jeg er som socialminister helt ude af billedet omkring disse centre.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Voigt (FP)** til socialministeren:

„Vil ministeren oplyse, om forskningsprojekt nr. 65 ved socialforskningsinstituttet har haft den tilsigtede virkning på beskæfti-

gelsen, samt hvad det har kostet de danske skatteborgere?“

(Spm. nr. 149).

Skriftlig begrundelse.

Formålet med undersøgelsen skulle være at skaffe oplysninger, der kan anvendes, hvis man vil føre en politik, der kan sikre den fulde beskæftigelse. Nu er det over et år siden, at spørgeskemaerne blev udsendt, og den fulde beskæftigelse er jo, som det sikkert er ministeren bekendt, ikke opnået. Det må derfor være i befolkningens interesse, at ministeren forklarer, hvorfor man ikke har ført en politik, der kan sikre den fulde beskæftigelse.

Jeg beder ministeren i besvarelsen oplyse — foruden det samlede beløb — lønudgifter, portoudgifter, samt hvor mange der foruden direktøren og forskningslederen har været involveret i undersøgelsen.

Voigt (FP):

Ca. 5.000 mennesker fordelt over hele landet har fra socialforskningsinstituttet i fjor modtaget et hæfte på 33 sider omfattende 94 spørgsmål, der spænder over spørgsmål som: Hvilket år er De født? Hvad er Deres ægteskabelige stilling rent juridisk? Havde De muligheder for småpauser i Deres sidste job? Lægger De vægt på at have en høj løn i Deres job? og Hvor mange gange har De skiftet bopæl siden julen 1973?

Af et medfølgende brev, hvor man fortæller, at undersøgelsens formål er at skaffe oplysninger, der bl.a. kan anvendes, hvis man vil føre en politik, der kan sikre den fulde beskæftigelse, fremgår det også, at oplysningerne vil blive behandlet fortroligt, samt at man ikke skal underskrive oplysningerne. Dette må være at betragte som et tilsagn om, at man er anonym. Alligevel har socialforskningsinstituttet udsendt rykkere med nye skemaer til de mennesker, som ikke har besvaret den første henvendelse.

Jeg vil derfor spørge ministeren som et tillægsspørgsmål, hvordan socialforskningsinstituttet kan se, hvem der har svaret, og hvem der ikke har, siden man udsender flere rykkerskrivelser efter hinanden, samt om den socialdemokratiske regering på baggrund af undersøgelsen vil begynde at føre en politik, som kan sikre den fulde beskæftigelse.